

РЕШЕНИЕ

№ 26086

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1493** по описа за **2026** година
докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Н. Х. М. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],
[улица], ет. 1, ап. 4, чрез адв. А. Д., против Решение № 2940/31.07.2025г., постановено по АНД №
6512/2025г. от Софийски районен съд, 6-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К
№ 7520840, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“
в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за
нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на решението на Софийски районен
съд, като се твърди, че същото е постановено при нарушение на материалния закон, при
съществени процесуални нарушения и е необосновано. Поддържа се, че първоинстанционният
съд е възприел безкритично фактическите констатации в електронния фиш, без да извърши пълна
и всестранна преценка на събраните доказателства. Навежда се оплакване за липса на достатъчно
ясно и пълно описание на нарушението в електронния фиш, като се сочи, че в същия са посочени
единствено цифрово нарушените правни норми, без конкретизация на фактическите
обстоятелства. Оспорва се и изводът на съда относно доказаността на нарушението, като се
твърди, че по делото е налице съмнение относно наличието на други МПС в заснетия участък,
което би могло да повлияе на правилното установяване на нарушението. Спори се и относно
законосъобразността на използваното автоматизирано техническо средство (АТСС), като се

твърди, че не е установено по безспорен начин дали същото е било надлежно обозначено, дали е използвано съгласно изискванията на Закона за измерванията и дали е налице превод на инструкцията за употреба на български език. Иска се отмяна на решението на Софийски районен съд и на потвърдения с него електронен фиш, както и присъждане на разноски за двете инстанции.

В съдено заседание касаторът, не се явява, не се представлява. Депозира писмено становище.

Огветникът, не се явява, не се представлява. Депозира писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че решението на първоинстанционния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, XXVII касационен състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, становищата на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 25.05.2023г., в 14:15 часа, в [населено място], по [улица], до № 301, в посока на движение от [улица] към [улица], е управлявал лек автомобил „М. Е 220 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], като се е движил със скорост 99 км/ч при въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч, сигнализирано с пътен знак В-26. Скоростта е установена с автоматизирано техническо средство № 11743 ГО, което е записало дата, час, скорост и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на заснетия материал е издаден електронен фиш серия К № 7520840, с който е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

За да постанови решението си, Софийският районен съд е приел, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП, както и че нарушението е доказано по несъмнен начин с приобщените по делото писмени и веществени доказателства – снимков материал и протокол за използване на автоматизираното техническо средство. Районният съд е приел, че са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., включително относно режима на работа на уреда, мястото на контрол и времеви интервал на измерване. Съдът е счел, че няма процесуални нарушения, които да опорочават административнонаказателното производство, и е потвърдил електронния фиш.

Настоящият касационен състав изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд, като намира, че същите са правилни, обосновани и съответстват на приложимия материален и процесуален закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен да се съобразява с въведените ограничения на скоростта, като за населени места и участъци с въведено ограничение със знак В26 максимално допустимата скорост е 80 км/ч, съгласно чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Санкцията за превишаване е предвидена в чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП – глоба в размер на 50 лв. при превишение от 11 до 20 км/ч в населено място. В случая установеното превишение е 19 км/ч след приспаднат толеранс, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност.

Неоснователно е възражението за липса на ясно описание на нарушението в електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за мястото, датата, часа на нарушението, регистрационния номер на МПС, нарушената разпоредба и размера на глобата. В

процесния фиш тези реквизити са налице, като обстоятелството, че правната норма е посочена и цифрово, не води до неяснота или ограничаване правото на защита, тъй като нормата на чл. 21 ЗДвП е ясна, общоизвестна и достатъчно определена.

Неоснователно е и твърдението, че наличието на друго МПС на снимковия материал компрометира доказателствената стойност на заснемането. От приложените изображения се установява еднозначно индивидуализиране на нарушителя чрез регистрационния номер на автомобила, който е ясно разпознат от автоматизираната система. Съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП снимките, заснети с техническо средство, представляват веществени доказателствени средства и се ползват с материална доказателствена сила до доказване на противното, каквото в случая не е проведено.

Възраженията относно липса на доказателства за въведено ограничение на скоростта също са неоснователни, тъй като по делото е приет протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/2015 г., който удостоверява мястото на контрол, режима на работа на техническото средство и наличието на пътен знак В26, въвеждащ ограничението. Този протокол е официален свидетелстващ документ, съставен от длъжностно лице в кръга на службата му и се ползва с обвързваща доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства.

Неоснователни са и възраженията относно годността на техническото средство. По делото са представени доказателства за одобрен тип и преминала метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, поради което няма основание да се приеме, че измерването е извършено с негодно средство. Законът не поставя изискване за представяне на инструкция за употреба на български език като условие за валидност на измерването, а контролът по спазване на техническите изисквания се удостоверява чрез съответните метрологични документи, които са налице.

Съдът намира за правилен и извода на районния съд, че административното нарушение е установено по несъмнен начин чрез годно автоматизирано техническо средство, функциониращо в съответствие с нормативните изисквания, като не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш. При това положение правилно е прието, че са налице всички елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 21 ЗДвП, включително обективна и субективна страна, като вината се предполага по силата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП и не е оборена.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че постановеното решение на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лева), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2940/31.07.2025г., постановено по АНД № 6512/2025г. от Софийски районен съд, 6-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 7520840, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Н. Х. М. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, да заплати на СДВР, сумата от 66,47 (шестдесет и шест евро и 47 евроцента) евро, равняващи се на 130 (сто и

тридесет) лева, юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: